

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/111/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7117201066
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ludvika Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7117201066.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ludviky Bodnárovej a členiek senátu JUDr. Diany Chlebovič Solčányovej a JUDr. Marianny Hraboveckej v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa V. J. nar. X.X.XXXX zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach, dieťaťa rodičov U. J. nar. XX.X.XXXX bývajúcej v Košiciach na M. J. P. XX B. E.. H. H. C. C. F. Y. F. X. W. Č.. XXX/X a G. J.a nar. X.X.XXXX trvale bytom v Košiciach na R. N.. Č.. XX v konaní o zvýšení výživného o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Košice I č.k. 11P 10/2017 z 8.1.2019 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 11P 10/2017-113 z 8.1.2019 zmenil rozsudok Okresného súdu Košice I sp. zn. 21P 182/2014 tak, že zvýšil výživné od otca na mal. V. J. X.. X.X.XXXX z 30 Eur mesačne na 90 Eur mesačne počnúc od 23.1.2017 do budúca, ktoré výživné je otec povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Dlhé výživné 1.395,20 Eur za obdobie od 23.1.2017 do 31.12.2018 povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 30 Eur mesačne spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

2. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletého dieťaťa. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie, opätovne prehodnotil jeho finančné a zárobkové možnosti a schopnosti a návrh o zvýšení výživného zamietol, alternatívne vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Vytkol konajúcejmu súdu, že nesprávne posúdil jeho životnú situáciu, v ktorej sa momentálne nachádza a vo veci samej rozhodol bez jeho prítomnosti na pojednávaní. Uviedol, že na pojednávaní nezúčastňoval, avšak svoju neúčast riadne zdokladoval a uviedol z akých dôvodov. So zvýšením výživného z 30,- Eur na 90,- Eur mesačne nesúhlasí, nakoľko jeho finančná situácia neumožňuje platiť výživné v takejto výške. Poukázal aj na skutočnosť, že v spoločnosti KIKA, v ktorej je zamestnaný došlo k reorganizácii a bol preložený z pozície pokladníka s priemerným príjmom 18.000,- Kč na pozíciu predajcu s hrubým mesačným zárobkom 16.000,- Kč.

3. K odvolaniu otca sa písomne vyjadril kolízny opatrovník. Navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny, zákonný a predovšetkým v prospech maloletého dieťaťa potvrdiť v celom rozsahu. Zdôraznil, že v čase poslednej úpravy bola maloletá vo veku 12 rokov, bola žiačkou 6. ročníka základnej školy a v čase rozhodnutia súdu bola študentkou strednej školy. Aj v dôsledku tejto zmeny pomerov zvýšenie výživného na maloletú je dôvodné.

4. K odvolaniu otca sa písomne vyjadrila matka maloletej. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako rozhodnutie v prospech maloletého dieťaťa. Vyslovila presvedčenie, že otec mal dostatočný priestor na to, aby sa mohol vyjadriť k návrhu matky o zvýšenie výživného, čo aj v konečnom dôsledku urobil na základe dožiadania na príslušnom súde v Prahe. K tvrdeniu otca, že pri rozvoze manželstva zanechal matke byt a osobné auto, na základe čoho sa mali dohodnúť na výživnom len vo výške 30,- Eur uviedla, že otec maloletej - jej bývalý manžel mal v čase uzatvorenia manželstva dlhy z predchádzajúceho manželstva, preto bola nútená počas manželstva s otcom dieťaťa vykonať vysporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva, aby mohla ona splácať hypotéku a po ôsmich rokoch sa konečne mohla osamostatniť od spolužitia s rodičmi otca maloletej. Hypotéku splácala a spláca aj v súčasnosti a rovnako je to aj s osobným autom, ktoré tak isto výhradne splácala ona. K odvolacej námietke otca, že matka má dostatok finančných prostriedkov na zabezpečenie výchovy a výživy maloletej uviedla, že tak isto má zdravotné problémy ako to uvádza otec o svojom zdravotnom stave, napriek tomu pracuje aj sedem dní v týždni, aby bola schopná zabezpečiť primeraný chod domácnosti a výživu maloletej. Navrhla preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

5. K vyjadreniu matky podal písomné vyjadrenie otec maloletej. K vyporiadaniu BSM uviedol, že vyjadrenie matky sa nezakladá na pravde, pretože im poskytnutý úver bol spotrebný úver a bola založená nehnuteľnosť jeho matky. Bez založenia nehnuteľnosti jeho matky by úver nebol poskytnutý. Byt, ktorý sa za tento úver zrekonštruoval, následne matka predala, čím sa vedome obohatila. Otec vo vyjadrení podrobne uvádza ďalšie okolnosti ohľadom predaja nehnuteľnosti, predaja osobného automobilu a vzájomných vyporiadaní v rámci BSM, ktoré odvolací súd z hľadiska zvýšenia výživného považoval za irelevantné a preto pri rozhodnutí odvolania na tieto odvolacie dôvody neprihliadal.

6. K doplňujúcemu vyjadreniu otca k vyjadreniu matky podala písomné vyjadrenie matka maloletej. Uviedla, že podľa jej presvedčenia vyjadrenie otca zo 7.3.2019 označené ako doplňujúce vyjadrenie k vyjadreniu matky je prednesené v rovine invektívnej a nie v rovine vecnej, pričom tvrdenia otca nie sú pravdivé. Ide predovšetkým o vyjadrenia týkajúce sa vyproiadania BSM, čo nie je z hľadiska zvýšenia výživného významné. Vyslovila presvedčenie, že otec má možnosť na sebe pracovať, zvyšovať si kvalifikáciu, študovať, zmeniť aj súčasné zamestnanie na lepšie platené, aby sa mohol výraznejšou mierou podieľať na životnej úrovni maloletého dieťaťa.

7. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. Podľa ods. 2 cit. ust. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 65 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario v rozsahu danom v § 66 CMP v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutočný stav veci, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine, v súlade s § 191 CSP vyhodnotil dôkazy, pričom starostlivo prihliadal na všetko čo vyšlo v konaní najavo vrátane toho, čo uviedli účastníci konania, preto je odôvodnenie rozsudku presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje.

10. Konajúci súd sa vysporiadal s námietkami otca uplatnenými v odvolaní, ktoré tvorili jeho obranu už v priebehu konania pred súdom prvej inštancie a otec ani v odvolacom konaní neuviedol žiadne relevantné skutočnosti majúce za následok iné rozhodnutie o zvýšení výživného. Odvolací súd dospel k záveru, že v priebehu konania na súde prvej inštancie boli nepochybne preukázané všetky skutočnosti podstatné pre rozhodnutie o zvýšení výživného v dôsledku čoho ani odvolací súd nemal pochybnosti o správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie a zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov a teda za porušenie tohto základného práva nemožno považovať neúspech v konaní. Odvolací súd tiež zdôrazňuje, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania a len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na súdnu ochranu, resp. právo na spravodlivé súdne konanie. O svojvôli pri výklade alebo aplikácii

zákonného predpisu súdom by bolo možné uvažovať len vtedy, ak by svoj názor natoľko odchyľil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel alebo význam. V tomto prejednávacom prípade súd prvej inštancie dôsledne vykonal dokazovanie a zistil skutočný stav, ktorý následne správne právne posúdil, pričom jeho skutkové a právne závery zjavne nie sú svojvoľné, neudržateľné a neboli prijaté v zrejmom omyle konajúceho súdu, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces.

11. Odvolací súd k odvolacej námietke otca, že konajúci súd rozhodol v merite veci bez prítomnosti otca na pojednávaní, čím porušil jeho právo na spravodlivý proces dodáva, že po dôslednom oboznámení sa s obsahom spisu dospel k záveru, že právo otca porušené nebolo. Je nepochybné, že prvé pojednávanie sa uskutočnilo dňa 6.9.2017. Z obsahu zápisnice vyplýva, že na pojednávanie sa nedostavil otec, u ktorého doručenie nebolo vykázané. Pojednávanie bolo odročené na 14.11.2017, na ktoré otec ospravedlnil svoju neúčasť z dôvodu práceneschopnosti. Konajúci súd opätovne vytýčil termín pojednávania na 22.1.2018, na ktoré sa otec bez ospravedlnenia nedostavil. Konajúci súd v tomto prípade postupoval podľa ust. § 106 ods. 3 CSP. Na základe dodatočne uvedenej adresy otca žijúceho t.č. v Prahe konajúci súd uznesením z 22.3.2018 požiadal o vypočutie príslušný Okresný súd pre Prahu 5. Okresný súd pre Prahu 5 podaním doručeným súdu prvej inštancie 18.5.2018 oznámil, že v záujme čo najrýchlejšieho vybavenia dožiadania bol otec maloletej predvolaný na výsluch na deň 27.4.2018, na ktoré sa bez ospravedlnenia nedostavil, následne bol vytýčený termín na výsluch na 18.5.2018, na ktorý sa otec ospravedlnil, že je práceneschopný. Dožiadateľ súd preto opätovne vytýčil termín výsluchu na deň 13.7.2018, kedy otec maloletej bol riadne vypočutý a v rámci výsluchu na príslušnom dožiadanom súde v Prahe uviedol všetky skutočnosti, ktoré mali súvislosť s rozhodnutím o zvýšení výživného. Na základe uvedeného preto súd prvej inštancie opätovne vytýčil termín pojednávania na deň 8.1.2019, na ktoré bol otec riadne a včas predvolaný. Na pojednávanie sa nedostavil, pričom neúčasť z vážnych dôvodov neospravedlnil, preto konajúci súd konal aj v jeho neprítomnosti a rozhodol vo veci samej. Na základe uvedeného má odvolací súd za to, že v danom prípade odvolacia námietka otca nie je dôvodná, pretože konajúci súd postupoval v zmysle príslušných zákonných ustanovení, bol riadne vypočutý dožiadateľným súdom v Prahe, kedy mal možnosť a priestor uviesť všetky okolnosti významné z hľadiska zvýšenia výživného, boli dodržané práva otca, predovšetkým právo na spravodlivý proces, preto na túto odvolaciu námietku odvolací súd neprihliadol. K ostatným odvolacím námietkam otca odvolací súd poznamenáva, že jeho argumentácia rozsahom vlastných nevyhnutných výdavkov pôsobí vo faktickej a právnej rovine smerom k vyživovacej povinnosti voči maloletemu dieťaťu nevyvážene a dovoľuje skôr záver, že subjektívne vnímanie vlastnej životnej situácie otcovi bráni objektívne posúdiť rozsah odôvodnených potrieb maloleteho dieťaťa preukázaných v priebehu konania na súde prvej inštancie. Rovnako vo vzťahu k odvolacej námietke otca odvolací súd dodáva, že výživné 90,- Eur mesačne pokrýva životné náklady maloleteho dieťaťa iba v minimálnom rozsahu a je nepochybné, že podiel matky na výživnom k maloletej je výrazne vyšší ako podiel otca, preto sú bez právneho významu pomery matky, na ktoré otec poukazuje vo svojom odvolaní. Odvolací súd pre úplnosť tiež dodáva, že ani vyporiadanie BSM nemá vplyv a je irelevantné z hľadiska určenia resp. zvýšenia výživného. Dodáva, že zákon o rodine presne určuje zákonné podmienky týkajúce sa určenia, resp. zvýšenia výživného, v zmysle ktorých súd prvej inštancie dôsledne postupoval. V kontexte zisteného skutočného stavu súdom prvej inštancie považoval odvolací súd námietky otca za jeho účelovú obranu v snahe dosiahnuť priaznivejšie rozhodnutie vo veci ako na to vo svojej úvahe poukazoval aj súd prvej inštancie. Ostatnými odvolacími námietkami otec, resp. tvrdeniami matky vo vyjadrení k odvolaniu týkajúcimi sa tak isto vzájomného vyporiadania BSM sa súd nezaoberal, pretože vo vzťahu k zvýšeniu výživného otca k maloletemu dieťaťu sú irelevantné.

12. Odvolací súd zdôrazňuje, že rozhodnúť v súlade s odvolacím návrhom otca, teda zamietnuť návrh matky na zvýšenie výživného pre maloletú by v danom prípade znamenalo posunúť zodpovednosť za zdravie, resp. zdravý psychický a fyzický vývoj maloleteho dieťaťa výlučne na matku, ktorá sa o maloletú osobne stará, vyživovaciu povinnosť si plní dobrovoľne aj výkonom osobnej starostlivosti a bolo by nepochybné v rozpore so všetkými relevantnými ustanoveniami Zákona o rodine, morálkou a spravodlivosťou.

13. Odvolací súd dodáva, že po dôslednom oboznámení sa s obsahom preskúmaného spisu a porovnaním každého dôkazu jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti dospel k záveru, že súd prvej inštancie v odôvodnení zhrnul všetky podstatné skutočnosti vyplývajúce z výpovedí účastníkov a nezistil, že by súd prvej inštancie vynechal akúkoľvek závažnú skutočnosť tvrdenú otcom, resp. zhrnul podstatný obsah

jeho výpovede do formy, ktorá by nezodpovedala prednesu. Na základe uvedeného teda nie je možné uzavrieť, že by úvaha súdu v rámci hodnotenia dôkazov nemala podklad vo vykonanom dokazovaní.

14. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny, a pretože sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia podľa § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti rozhodnutia doplnil ďalšie dôvody.

15. Toto rozhodnutie senát prijal v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 zák.č. 160/2015 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je :

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania.